

இணைந்த ஒளிகள்

புலிகளின் காட்டு முகாம்.

அவ்வாறானும், யேசுதாசினும் உடல்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சண்டையின் களைப்பு, தம் தோழர்களை இழந்து விட்ட மனதின் தாக்கம், வெளிக்காவல் நிலைகளில் இருந்த தோழர்களைத் தவிர அனைவரும் இருந்த இருந்த இடத்தில் தூங்கிவிட்டார்கள்.

இந்தியர்களின் கண்களில் குத்த தென்படக்கூடாது என்ற முடிவுடன், குப்பி விளக்கொன்று மணிய ஒளியைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. அந்த விளக்கொளியில்... யேசுதாசின் கரந்த, அழகிய முகத்தைப் பார்த்தபடியே..... கலைந்து கிடந்த அவனது தலை யைத் தடவியபடியே... நந்தன் இருந்தான்.

விட்டிலும் அப்படித்தான் தனக்கென தனியாக எதைப்போட எடான். எல்லா முயற்சியும் அண்ணனுக்கும் வேண்டும்: அல்லது அது அவனுக்கு வேண்டாம்.

அம்மா மட்டும் உள்ளுக்குள் மகிழ்ச்சியோடு ஏகவான். "அவனுக்கு அண்ணனில் பைத்தியம் பிடிச்சிருக்கு."

அந்தச் சிறு வயது நாட்கள்தான் எவ்வளவு விரைவாகக் கடந்து போயின.

வுளர்ந்த பின்பும் தோற்றத்தில் அவர்களிடையே பெரிதாக எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஆனால் குணவியல்புகளில் நிறையவே வேறுபட்டார்கள்.

யேசுதாஸ் உணர்ச்சிக்கு ஆட்படுவதைத் தவிர்த்தான். பேச

வில்லை. அதிகமாக நண்பர்களை நாடினான். அவர்களின் அர்த்த மற வாழ்க்கை அவனுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. இதனிடையே ஒய்யமலையிலும், பட்டிக்கூடியிருப்பிலும் மிகப் பெரும் இணைப்பு கொணர்ந்தான் நந்தன். அந்தப் பழந்தமிழ்க் கிராமத்தவர்கள் சில்கள் வளமுறையாளர்களால் விரட்டப்பட்டிருந்தார்கள். சிங்கனக் காடையர்களின் வெறிச் செயல்களுக்கு அயல் கிராமமான கற்குளமும் உள்ளாகியது.

சிங்கனக் காடையர்கள் அடிக்கடி கிராமங்களில் துழைந்தார்கள். நெற்கறிக்கள் பூத்துக் குலுக்கும் பொழுது வயல் நிலங்கள் எரிந்தன. கைக்கட்டும் கிராமத்துக்கு கைசகள் எரிந்து சாம்பராகும். இந்த நிலையில், தன் தாய் மண்ணை நெரிக்கும் எவனால்தான் போராட்டத்திலிருந்து ஒதுக்கிவாழமுடியும்?

சில நாட்களில் நந்தனும் புலிகளடங்கி இணைந்துகொண்டான்.

பயிற்சியை முடித்த பின்பு வன்லி மன்னுக்கு வந்த யேசுதாஸ் மேஜர் தாடிபாலாவின் குழுவில் ஒருவனாக நின்று, சிறிவங்கா இராணுவத்தினருக்கெதிராகப் போரிட்டான். M. 16 கரிமுழல் துப்பாக்கியை இயக்குவதில் அவை மிகவும் வல்லவனாக இருந்தான். குறி இல குவீல் தவறுவதில்லை. முதலாவது குட்டியில் எதிரி ஒருவர் வீழ்ந்தே இருப்பான்.

அமைதி என்ற போர்வையில் இந்தியர்கள் வந்துசேர்ந்த சில நாட்களின் பின்பு, முகாம் ஒன்றில் தற்செய்வாகச் சந்தித்துக்கொண்ட நந்தனும் யேசுதாசும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

குடும்பத்தின் நிலையைக் கருத்தில் எடுத்த அம்மாவின் ஆறுதலுக்காக நந்தன் வீட்டில் நின்றுள்ளும், யேசுதாஸ் இயக்கத்தில் தொடர்ந்து இயங்குவதென்றும், தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். கிராமத்தில் நின்றாலும் நந்தன் புலிகளின் அரசியல் வேலைகளில் முனைமையாகவே செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் பட்டிக்கூடியிருப்பது பாடசாலையில் சேவை அடிப்படையில் இயங்கும் ஆசிரியராகவும் இருந்தான்.

இந்தியர்களின் வேடம் மிக விரைவாகவே அம்பலப்பட்டு, இந்தியப் படைகளுக்கெதிரான போரில் தமிழ்மன குறித்தது. வீட்டில் நின்ற நந்தன் இந்தியப்படையினருடன் மோதல் தொடங்கியவுடன், இயக்கத்தில் மீண்டும் இணைந்துகொண்டான். சண்டைகள் இப்போது அதிகமாகவும் கடுமையாகவும் இருந்தன.

காட்ட மாட்டான். இரவுகளில் மட்டும் அவனுக்குப் பிடித்தமான அந்தச் சோகப் பாடல்களை மெதுவாக மூணுமுணுப்பான்.

இப்படித்தான் இன்று காலையும் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகப் புறப்பட்டார்கள். சண்டை கடுமையாகவே இருந்தது. எதிரி இருப்புக் கொண்டிருந்த அந்தச் சிறிய முகாமின் வாசலில் யேசுதாஸ் வீழ்ந்தான். அவனது உடலை எடுத்துக் கொண்டு பின்வாங்கிய பொழுது, வேறொரு தோழன் அவ் சாரின் உடலையும் சுமந்து வந்தான்.

அன்று இரவு முழுவதும் நந்தன் தூங்கவில்லை. மறுநாள், அவனது அண்ணனையும் அவனது தோழனையும் புதைத்துவிட்டு வந்த பின்பும் அவன் தூங்கவுமில்லை, சாப்பிடவும் இல்லை, ஏன்...? அதிகமாக ஒருவருடனும் கதைக்கக் கூட இல்லை.

நாட்கள் சென்றன, குழிநிலைகளும் மாறிக்கொண்டிருந்தன. நந்தனோ தளராத உறுதியுடன் போராடிக்கொண்டிருந்தான். எதிரியோ இழப்புகளைக் கண்டு போராடிகள் அஞ்சி ஒடுகிறபோய் வீரவார்கள் என, நினைக்கின்றான். ஆனால் புலிகளோ அதனாலேயே உறுதி கொள்கிறார்கள்; வெற்றியைப் பெறவேண்டும் என்ற ஓர் மத்துடன் போராடுகின்றார்கள்.

ஆனால், நந்தனில் புதிய மாற்றம் ஒன்று இருக்கத்தான் செய்தது. அவனது அண்ணனுக்குச் சொந்தமான அமைதியான அந்தச் சோகம் நிறைந்த பாடல்களை, அவன் இப்போது மூணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்தியர்கள் வெளியேறினார்கள். சமாதானம் பெறிக்கொண்டிருந்த சிங்கனப் பேரினவாதம், தன் கொடூரமுத்தத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது. மீண்டும் நாடெங்கும் சிங்கனச் சிப்பாய்களை எதிர்த்து புலிகள் போரிட்டார்கள்.

நந்தனும் ஒரு புலிவிரனாக சண்டைக்களங்களில் நின்று செயற்பட்டான்.

மாங்குளம் இராணுவ முகாமிலிருந்து சிங்கனப் படைகள் வெளியேறு முயன்ற ஒரு நாள்..... தோழர்களுடன் நந்தனும் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் ஒவ்வொரு அசைவிற்கும் போராடிகள் பதில்சொலிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்

கப்டன் யேசுதாஸ்

(வீரகந்தர் வீக்ளேஸ்வரன்)

கற்குளம், நெடுங்கேணி.

பிறப்பு: 01. 10. 1965

வீரச்சாவு: 29. 07. 1989

அவனது தேகம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. இடை இடையே குறுங்கிக்க குறுங்கி அழுதான். பெரிதாகச் சத்தமிட்டு அழுவிரும்பியும் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான் போலும்! மெல்லிய முனகல் சத்தம் இடை இடையே கேட்டு அடங்கியது.

மனிதர்களில் சிலர் இழப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், அவர்களை அசைத்துப் பார்க்கும் சம்பவங்களும் நடந்துகொண்டு தானே இருக்கின்றன.

நந்தனால் இந்த இழப்பைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா.....? இல்லை. முடியாது..... அவனால் முடியாது.

யேசுதாஸ் பிறந்த பிற்பாடு நாட்களுக்கு மாத்திரம் எஸ் எம் பாசித்தால், சரியாக இரண்டு வருடத்திற்குப் பின்பு நந்தனைத் தாயார் பெற்றெடுத்தாள். நிறம், முகம், சிரிப்பு எழிலுமே வித்தியாசமில்லை. ஆனால் சின்னவன் நந்தன் சிறிய குழப்படிக்காரனாக இருந்தான்.

அவர்களிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பைக் கொட்டி, அடிப்பட்டு, கடிப்பட்டு ஒன்றாகவே வளர்ந்தார்கள். பாடசாலைக்குச் செல் கையிலும் வயலில் காவலுக்கு நிற்கையிலும், அந்தி சாயும் நேரங்களில் பட்டிக்கூடையே வரும் கையிலும், ஏன் குந்த அண்ணனுக்குப் பயத்தபடியே ஆற்று நீரில் பாய்ந்து விளையாடுகையில்லும், அவர்கள் சேர்ந்தே இருந்தார்கள்.

நந்தன் அந்த இளவயதிலேயே அண்ணனில் உயிரை வைத்திருந்தான். உண்மையில் அது எவ்வளவு இனிமையான நாட்கள். அவர்கள் வயலிற்கு இரவுக் காவலுக்குச் செல்வார்கள். 'இருட்டு..... நீர் நிறைந்த வயல்களின் வரம்புகளில் விஷங்கள் ஏதாவது கிடக்கலாம்' - அந்த நினைவு வந்தவுடனேயே அவன் அண்ணனை நிறுத்திவிட்டு, முன்னால் பாய்த்தோடுவான்.

'ஏதாவது கடிக்கிறதா இருந்தா அது என்னைக் கடிக்கட்டும்' எனத் தனக்குள் முணுமுணுப்பான்.

கக்களைத் தவிர்த்து எப்போதும் அமைதியாக இருந்தான். சில நேரங்களில் மட்டும் மிக அருமையாகக் கோபப்பட்டான்.

நந்தனோ அதிகமாக உணர்ச்சி வசப்படுபவனாகவும், கோபப்படுபவனாகவும் இருந்தான். சில நேரங்களில் மட்டும் அண்ணனுக்குச் சொந்தமான அமைதிக்கு அடிபணிந்து இருந்தான்.

சின்ன வயதில் தோன்றிய வயல் வெளிப் பழக்கம்; இனிமையான குரல் இருவருக்கும் சொந்தமானதாக இருந்தது. அடிமும் பாகும் கள் ஒரு வேறுபாட்டை, யேசுதாஸ் எப்போதும் அமைதியான இதயத்தை வரும் சோகப் பாடல்களையே பாடினான்; நந்தனோ உற்சாகம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியான பாடல்களை விரும்பி அடிக்கடி பாடினான்.

வன்னியின் அந்த எல்லையோரக் கிராமங்களின் அமைதிதான் எவ்வளவு விரைவாக அழிந்து போனது!

டொவர், கென்ற பண்ணைகளிலிருந்த தமிழர்களை விரட்டிவிட்டு சிங்கனக் காடையர்கள் குடிபுகுந்தனர். தொடர்ந்தும்.. நாவலர் பண்ணை, தனிகல்லு என தமிழர் கிராமங்கள் பறிக்கப்பட்டன கொண்டிருந்தன. வேறொரு புறத்தால் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன தொடங்கின.

தமிழர் கிராமங்களின் வயல் வெளிப் பாடல்களுக்கு நடுவே, காடழிக்கும் இயந்திரங்களின் கொடூர ஒசையும் கலந்துகொள்ளத் தொடங்கியது.

அந்த நாட்களில்தான், மார்கழி மாதத்தின் மழைத்தூறல் விழுந்து கொண்டிருந்தபோது மாவைத்தேரம், யேசுதாஸ் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறிச் சென்றான்.

புலிகளின் ஆராவது பயிற்சியுமாகும்.

பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்த புதியவர்களில் யேசுதாசும் ஒருவன். இனிமையான அவனது குரலைக் கேட்ட யாரோ, அவனுக்கு யேசுதாஸ் என்ற தென்னிந்தியப் பாடகரின் பெயரை வைத்துவிட்டார்கள்.

அண்ணன் சென்றதன் பின்பு நந்தனால் தவித்து இருக்க முடிய

தன் அந்தச் சகோதரர்கள் இருவரும் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்து வளையாடிய மண்மடியில், துப்பாக்கிகளும் தோழர்களுமாக எதிரியைத் தேடி அலைந்து திரிந்தார்கள்.

நந்தன் இப்போதும் அப்படித்தான், அண்ணனுக்கு முன்பாக மிக வேகமாக நடப்பான். 'வருகின்ற ஆபத்து எதுவாக இருந்தாலும் அது முதலில் என்னைத் தாக்கீட்டும்' என்று, அவன் மனம் சொல்லும். யேசுதாசோ எதைவும் வெளிக்

லெப். நந்தன்

(வீரகந்தர் இராஜேந்தரன்)

கற்குளம், நெடுங்கேணி.

பிறப்பு : 06. 01. 1969

வீரச்சாவு: 17. 07. 1990

றைய சண்டையின் முடிவில் நந்தனும்.....

இப்போதும் அந்தக் காடு..... அவர்களின் கல்லறைகள்..... எங்குமே அவர்கள்..... இப்போதும் அங்கு சென்று பாருங்கள் - அவர்களின் அந்த இனிய, சோகம் நிறைந்த பாடல்கள், காற்றில் மிதந்து நெஞ்சை அழுத்தும்.